

PFU-SAK NR. 177/12

KLAGER: Adv. Erik Keiserud pva klient
ADRESSE: Advokatfirmaet Hjort, Pb 471 Sentrum, 0105 Oslo
TELEFON:
PUBLIKASJON: Kapital
PUBLISERINGSDATO: Nr. 4 - 1. mars 2012
STOFFOMRÅDE: Arbeidsliv
GENRE: Nyhetsreportasje
SØKERSTIKKORD: Kildebruk, kontroll av opplysninger, saklighet og omtanke, tittelbruk, forhåndsdom
REGISTRERT: 22.06.2012
BEHANDLET I SEKR.: 22.06.2012
BEHANDLES I PFU: 20.11.2012
FERDIGBEHANDLET: 20.11.2012
BEHANDLINGSTID: 148 dager
KLAGEGRUPPE: Næringsdrivende (advokatklage)
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER: Parallell klage mot NRK, sak 176/12. Saken ble løst i minnelighet og klagen er trukket.

SAMMENDRAG:

Kapital brakte i **Nr. 4 - 1. mars 2012** en femsiders reportasje om Vestfold-bonde Ole Martin Siem, eier og daglig leder av selskapet Økologisk Drift (ØD). Tittelen på forsiden var «**Øko-bonde Ole Martin Siem beskyldes for menneskehandel i Vestfold**». Inne i bladet var stikktittelen og tittelen: «**Arbeidstilsynet har politianmeldt økobonde Ole Martin Siem og selskapet hans:**» «**Beskyldes for menneskehandel**». Inngressen:

«Arbeidstilsynet har politianmeldt Ole Martin Siems selskap Økologisk Drift i Vestfold for menneskehandel. Politiet tok ut siktelse, men etterforskningen munnet nylig ut i en bot. Nå trues den økologiske matvareproduksjonen av et søksmål fra en tidligere ansatt polakk, som vil føre bevis i retten for at Siems arbeidere instrueres i å lyve om arbeidsforholdene.»

Brødteksten startet slik:

«"Big boss" med "much money and big farm". Slik beskrives Ole Martin Siem av fattige thailandere som arbeidet for selskapet Økologisk Drift, som produserer økologiske landbruksprodukter i Vestfold.»

[...]

Om Arbeidstilsynets anmeldelse sto det:

«Anmeldelsen ble oversendt Søndre Buskerud Politidistrikt i juli i fjor. I januar i år, seks måneder senere, blir forholdet avgjort ved at siktede, altså Økologisk Drift, har vedtatt et forelegg på 15. 000 kroner for manglende hvilebrakke på jorden og for å ha oversteget arbeidstidsbestemmelsene. Politiet avhørte noen få utenlandske arbeidere som fortsatt arbeidet hos Siem - og de sa at de var svært fornøyde med både oppholdet og behandlingen de fikk. Samtlige av thailenderne som var til stede under det uanmeldte stedlige tilsynet, hadde tilfeldigvis forlatt landet.»

[...]

«- Vi er ikke ferdige med denne saken. Vi venter på politidokumentene for å se om det er forhold der vi vil anke til statsadvokaten, sier seniorinspektør Gunn Berit Gjevestad i Arbeidstilsynet. Ole Martin Siem vurderer, på sin side å forfølge Arbeidstilsynet. [...] I kjølevannet av striden mellom Siem og Arbeidstilsynet ligger et søksmål fra en av Siems tidligere ansatte polakker. Han vil blant annet føre bevis i retten for at Siems arbeidere instrueres i å lyve om det han omtaler som uverdige arbeidsforhold. - Arbeiderne politiet har snakket med har sannsynligvis blitt instruert av Økologisk Drift å lyve. Jeg ønsker ingen så vondt som å arbeide hos Økologisk Drift, sier Mirosław Lewczak»

Artikkelen inneholdt også mellomtitler som «Uforklarlig avvik», «Mystisk Portugal-selskap», «-En stygg sak» og «Instruert til å lyve». I siste mellomtittel «-Vi har ikke ressurser» uttalte politiet:

«Påtaleansvarlig Hans Lyder Haare ved Søndre Buskerud Politidistrikt sier at saken mot Økologisk Drift ikke er henlagt, men at politiet ikke fant grunn til å gå videre med punktene de ikke tok med i forelegget.»

[...]

«De avhørene vi foretok, etterlot ingen tvil om dette ikke dreide seg om menneskehandel.»

[...]

«- Vi er tross alt et lokalt politidistrikt, så vi har ikke ressurser til å sjekke opp alt i utlandet. Men jeg mener at saken var gjenstand for en ryddig og grundig behandling. Jeg vet at Arbeidstilsynet nå har bedt om å få saksmappen, så får vi se hvordan dette går, sier Lyder Haare.»

Under tittelen «"Sosial dumping"» het det:

«Under overskriften "Kveg, olje og narko i Columbia" avslørte Kapital tvilsomme forhold rundt kvegdriften til brødrene Kristian og Ole Martin Siem, i Columbia i 2004 (se egen tekstboks). Nå viser det seg altså at den økologiske matproduksjonen til Ole Martin Siem i Sande i Vestfold også er omstridt.»

I tekstboksen med tittelen «Kveg, olje og narko i Colombia» sto det:

«I 2004 avslørte Kapitals tvilsomme forhold rundt kveg-driften til brødrene Kristian og Ole Martin Siem i Colombia. Etter to artikler i Kapital nr. 17 og 18 i 2004, med tittel "Kristian og Ole Martin Siem; Kveg, olje og narko i Colombia. Lurer medaksjonærer og hjelper storsvindler", anla brødrene Siem et større injuriersøksmål mot Kapital, bladets redaktør og journalisten. Siem-brødrene ville ha 17 utsagn mortifisert, de ville ha flere millioner kroner i oppreisning og erstatning, og de ville ha millioner i saksomkostninger. Det hele endte med nederlag for Siem-brødrene. Først i Oslo tingrett, deretter i Borgarting lagmannsrett og til slutt i høyesterett ... Kapital ble frifunnet på alle punkter, og brødrene måtte punge ut med to millioner i saksomkostninger.»

Tekstboksen inneholdt også en faksimile av forsiden på Kapital Nr. 17/04.

KLAGEN:

Klager er Ole Martin Siem, som klager via advokat. Når det gjelder sakens bakgrunn, skriver klager:

27. juni 2011: Arbeidstilsynet foretok tilsyn hos ØD. Arbeidstilsynet utstedte et pålegg hvor ØD ble bedt om å oversende informasjon om arbeidstakerne med mer (frist 6. juli 2011). Dette ble ifølge klager sendt inn før fristen.

7. juli 2011: Arbeidstilsynet anmeldte ØD (blant annet for "menneskehandel")

22. sept 2011: Arbeidstilsynet etterspurte ytterligere dokumenter

Oktober 2011: Siem innkalt til avhør hos politiet.

8. desember 2011: Tilsynsrapport og varsel om pålegg om innsending av ytterligere materiale.

4. januar 2012: Politiet utstedte et forelegg på kr 15000 for manglende tilgang til toalett og hvilebrakke ved arbeid på avsidesliggende jorder og manglende dispensasjon fra arbeidsmiljølovens bestemmelser om overtid. Politiet henlegger saken om menneskehandel.

21. februar 2012: Arbeidstilsynet påklaget henleggelsen.

25. mai 2012: Arbeidstilsynet ble av politiet informert om at klagefristen på tre måneder anses som oversittet og saken er endelig avgjort.

Klager er svært uenig i Arbeidstilsynets anmeldelse, og mener dokumentasjonen han har gitt tilsynet, viste at det ikke var grunnlag for å anmelde. Etter innsending av all dokumentasjon har Arbeidstilsynet, ifølge klager, lukket påleggene. Politiet har henlagt saken.

Kapitals påklagede artikkel ble publisert **1. mars 2012**. Klager hevder artikkelen har en tendensiøs og konkluderende form, og at den går lengre enn det er dekning for i stoffet. Det anføres brudd på Vær Varsom-plakatens punkt 4.1., saklighet og omtanke, punkt 4.4., tittel og ingress, punkt 4.5., forhåndsdom, punkt 4.7., identifisering, punkt 3.2., ensidig kildebruk.

Pkt 4.1. og pkt. 4.4.

Slik klager ser det, fremgår det verken av forsiden eller hovedoverskriften at politiet har etterforsket saken og konkludert med at det ikke foreligger grunnlag for anklager om «menneskehandel». Klager mener at de mange som kun leser overskriften, og ikke kjøper eller leser bladet, vil sitte igjen med inntrykk av at Siem er involvert i en alvorlig sak om menneskehandel som fortsatt pågår.

Klager mener inntrykket som overskriften skaper, ikke modifieres eller balanseres av artikkelen for øvrig, men tvert imot understøttes av mellomtitler osv: «Det fremgår ikke av ingressen at boten er knyttet til helt andre forhold enn "menneskehandel" som forsiden og overskriften angir som tema for anmeldelsen. Dette må man lese resten av reportasjen for å forstå.» Denne «uthengingen», som klager kaller det, underbygges av store foto. Klager mener fakta og konklusjoner blant annet fra politiet, kommer i brødteksten og ikke blir referert til i mellomtitler eller på annen fremtredende plass. Selv om klager har kommet til orde, opplever han ikke at intervjuet er egnet til å rette opp det inntrykk som overskriften og vinklingen skaper.

Det skrives: «Det vil bli gjort gjeldende at Kapitals presentasjonsform, bruk av overskrifter, kilder og vinkling på stoffet – som i klartekst holder det mer åpent at ØD og Ole Martin Siem, tross politiets avsluttende etterforskning og henleggelse av sentrale forhold i anmeldelsen, fortsatt kan mistenkes for å ha opptrådt i strid med alvorlige straffebestemmelser - innbærer et brudd på Vær Varsom-plakatens punkt 4.1., jf. "legg vekt på saklighet og omtanke i innhold og presentasjon" og punkt 4.4. jf. "Sorg for at overskrifter, henvisninger, ingresser og inn- og utannonsering ikke går lenger enn det er dekning for i stoffet ...» Det hevdes at PFU i flere sammenhenger har gitt uttrykk for at det vil kunne være i strid med god presseskikk å bruke en konstaterende form som får en partsfremstilling til å fremstå som fakta. Det vises blant annet til PFU-sakene 94-100 og 94-116 (vedlagt; sekr.).

Videre finner klager at bruken av faksimilen og omtalen av et tidligere omstridt Kaptial-oppslag, understreker den insinuerende og konkluderende karakter som den påklagede artikkel har. Slik klager ser det, kan ikke faksimilen forstås annerledes enn den er ment å understreke at Siem er en mann som har vært på kant med loven før, og som det er grunn til å stille spørsmål ved moralen til. Det vises til injuriesaken klager anla mot Kapital etter dette oppslaget. Klager mener at Kapital ved å henvise til forsidesittelen fra 2004, gjør seg skyldig i hva lagmannsretten mente var en ærekrenkelse (se vedlagt dom).

Pkt. 4.5. og pkt. 4.7.

Klager mener Kapital går langt i å insinuere at politiets etterforskning har vært mangelfull og konklusjonen gal, noe klager mener strider mot punkt 4.5, forhåndsdom. Det vises også til punkt 4.7., om å være varsom ved omtale av saker på et tidlig stadium. Det vises til at innholdet i en anmeldelse ikke er kjensgjerninger, og at dette gjelder ikke minst der anmeldelsen er etterforsket, vurdert og konkludert. Klager peker på PFU-sak 194/09 (vedlagt; sekr.). Det reageres også på identifiseringen.

Pkt. 3.2.

Det anføres videre at Kapitals ensidige vektlegging av Arbeidstilsynets anmeldelse og synspunkter i en sak som politiet har etterforsket og avsluttet, er i strid med punkt 3.2., når det gjelder kildebruk. Dette gjelder også bruken av en kilde som den oppsagte arbeidstakeren. Klager mener også at Kapital tilsynelatende nærmest har sett bort fra den dokumentasjonen Siem har presentert for både Arbeidstilsynet og politiet.

TILSVARSRUNDEN:

Kapital avviser klagen. Kapital mener å ha satt søkelyset på en sak av stor allmenn interesse; «nemlig hvilke ulovlige arbeidsforhold som Arbeidstilsynet, etter stedlig tilsyn og langvarige undersøkelser, mener at Ole Martin Siem har begått gjennom sitt selskap Økologisk Drift (ØD)».

Kapital hevder videre at Siem selv har søkt offentlighet ved å fremstå som økobonde i mediene, og må derfor finne seg i å bli medieomtalt, også når det dreier seg om saker med en kritisk vinkling.

Slik Kapital ser det, forsøker klager å tåkelegge saken ved å hevde at politiet har konkludert med at den er endelig avgjort. Det opplyses at dette ikke var status da Kapital omtalte den. Da var status at Arbeidstilsynet ville påklage politiets henleggelse, og saken var derfor ikke endelig rettskraftig. Det vises også til uttalelser fra politiet og Arbeidstilsynet, både i den innklagede artikkelen, men også til uttalelser fra Arbeidstilsynet i en ny artikkel som ble skrevet på et noe senere tidspunkt (på grunn av ulik trykkesid på ulike sider), men som ble publisert i samme utgave (se vedlegg).

Kapital skriver at klager ikke kan påvise en eneste feil i den innklagede artikkelen, og mener klager i stedet er misfornøyd med Kapitals vinkling av saken (og Arbeidstilsynets politianmeldelse av ØD). Kapital hevder imidlertid at ingen kan gripe inn i redigering og presentasjon av redaksjonelt materiale, og slår fast at redaksjonen er i sin fulle rett til å sette et kritisk søkelys på forholdet.

Pkt 4.1. og pkt. 4.4.

Alt som er publisert er korrekt, skriver Kapital: Faktum er at Siem er involvert i en svært alvorlig sak som gjelder påstander om menneskehandel, og som helt ubestridt verserte da Kapital omtalte den.

Når det gjelder tittel- og ingress, skrives det: «Vi vil her understreke at Kapital i beste hensikt virkelig har bestrebet seg for å få med allerede i ingressen at etterforskningen kun munnet ut i en bot. Dette bør da ikke brukes som et argument mot oss. Riktignok står det ikke eksplisitt at boten ikke skyldes menneskehandel, men dette følger av setningskonstruksjonen hvor vi har brukt "men" (fornektende) og ikke "og" (som ville vært bekreftende), samt tatt med ordet "kun" (som også indikerer at det "bare" er snakk om mindre forhold).» Kapital mener klager leser ingressen som «Fanden leser Bibelen», og at enhver oppgående leser vil forstå at Siem ikke er dømt for ulovlig menneskehandel fordi menneskehandel vanligvis straffes med lengre opphold i fengsel, og ikke «kun en bot».

Når det gjelder faksimilen og omtalen av oppslaget i Kapital fra 2004, mener Kapital at dette er ren faktaopplysning. Slik bladet ser det, er det relevant «at en såpass sentral og landbruksutdannet næringslivsperson som Siem også tidligere har vært involvert i mildt sagt tvilsom og uredelig gårdsdrift.» Det opplyses også til at Siems gård i Colombia er nevnt i Arbeidstilsynets anmeldelse. Videre viser også Kapital til behandlingen saken fikk i rettssystemet, det henvises også her spesielt til dommen i lagmannsretten.

Pkt. 4.5. og pkt. 4.7.

Kapital avviser å ha forhånds dømt Siem. Slik bladet ser det, kommer det klart frem at det dreier seg om beskyldninger og en påfølgende siktelse som kun munnet ut i en bot.

Kapital mener dette ikke er en grunnløs anmeldelse, men «en særdeles alvorlig politianmeldelse fra et uavhengig offentlig organ som påpeker en rekke forhold som kan være ulovlig». Kapital mener også at det mest alvorlige lovbruddet aldri ble etterforsket fordi arbeiderne dette gjaldt hadde dratt hjem: «Kapital har stilt politiet kritiske spørsmål rundt etterforskningen, slik et ansvarlig presseorgan skal gjøre [...] Det vil videre være svært uheldig hvis et medium ikke kan omtale en verserende sak det foreligger en rettskraftig dom eller henleggelse i saken.»

Kapital skriver at det var nødvendig å identifisere, både fordi Siem selv har fremstått som økobonde i mediene, og fordi man dermed unngikk å kaste mistanke over andre bønder i Sande-distriktet.

Pkt. 3.2.

Kapital avviser ensidig kildebruk. Det vises til dokumentasjonen fra Arbeidstilsynet, samt en rekke andre kilder, blant annet Siems tidligere arbeidere. Det anføres et stort antall åpne kilder i den påklagede saken. Videre pekes det på intervjuer med både politiet, Arbeidstilsynet og Siem selv. Kapital mener Siem har fått anledning til å kommentere alle påstander og kommet rikelig til orde. Det viser også til at bladet har innhentet dokumentasjonen fra søksmålet mot Siems virksomhet fra en tidligere ansatt polakk. Kapital avviser å ha framstilt den tidligere ansatte som en uavhengig kilde, men viser til omtalen av ham; en navngitt arbeider som saksøker sin eks-arbeidsgiver Siem.

Nok en gang påpekes det at alt som står der er korrekt, og at det heller ikke er bestridt av Siem.

Klager presisere at klagens hovedinnvending er «at Kapital har slått stort opp Arbeidstilsynets anmeldelse av Økologisk Drift (ØD) for "menneskehandel" til tross for at politiet nær to måneder før oppslaget ble publisert hadde avsluttet etterforskningen og konkludert med at det ikke forelå noe grunnlag for Arbeidstilsynets anmeldelse på dette punkt». Det henvises til at politiet i artikkelen siteres på nettopp dette «" de avhørene vi foretok etterlot ingen tvil om at dette ikke dreide seg om menneskehandel"».

Etter klagers mening forelå det ikke «noe legitimt grunnlag for et oppslag med den vinkling og form og det innhold Kapitals oppslag fikk». Det er korrekt at klager misliker Arbeidstilsynets politianmeldelse, men det har ikke noe med saken å gjøre, mener klager: «Poenget er at Kapital på publiseringstidspunktet visste at politiet, etter å ha etterforsket saken, hadde konkludert med at det klart ikke forelå noe grunnlag for de alvorlige anklagene i Arbeidstilsynets anmeldelse. Siem må i en slik situasjon åpenbart kunne forvente at så alvorlige beskyldninger som "menneskehandel" ikke slås opp på den måten Kapital har gjort.»

Klager bestrider at den alminnelige leser forstår ingressen slik Kapital hevder, og fastholder at den alminnelige leser – basert på førstesiden, overskriften og ingressen – tror ØD/Siem er bøtelagt for "menneskehandel".

Når det gjelder faksimilen, skriver klager at «Kapital ved kun å gjengi overskriften i oppslaget i Kapital nr. 4/12012 har fratatt leserne muligheten til å lese hele reportasjen i dette nummeret i sammenheng.» Det vises igjen til lagmannsretten i injuriesakene nettopp la vekt på at utsagn må leses i sammenheng med reportasjen som helhet: «Lagmannsretten fant at

overskriften i Kapital 2004 isolert sett var egnet til å skade Kristian og Ole Martin Siems gode navn og rykte, men at uttalelsen fikk et annet innhold når reportasjen ble lest i sammenheng.»

Klager mener Kapitals eget syn på saken gjennomsyrrer hele oppslaget: At politiet på uriktig grunnlag skal ha henlagt de alvorlige delene av Arbeidstilsynets anmeldelse. ØD bestrider på det sterkeste at selskapet har drevet menneskehandel, noe politiet heller ikke fant noe grunnlag for. Det fastholdes at oppslaget er basert på ensidig kildebruk, og at Kapital ikke har reist de spørsmål til Arbeidstilsynets anmeldes som politiets henleggelse ga grunnlag for. Klager viser til at Siem, før Kapitals artikkel ble trykket, redegjorde utførlig for saken, og ba om å få oppgitt hvilke personer Kapital mente eventuelt ikke hadde oppholdstilatelse slik at han kunne fremskaffe relevant dokumentasjon. Det vises også til et oppslag i Dagens Næringsliv som sto på trykk noen dager før Kapital utkom (vedlagt).

Kapital mener det ikke kan være slik at den som omtales i en artikkel, skal bestemme størrelsen på oppslaget. Kapital minner om redaktøransvaret, og viser også til Vær Varsom-plakatens punkt 3.8, om at ingen uten redaksjonell myndighet kan gripe inn i redigering og presentasjon av redaksjonelt materiale.

Videre: «Kapital har ikke konkludert hverken med det ene eller det andre i denne saken, kun referert faktiske forhold. Vi har også gjort det klart allerede i ingressen at “skyldspørsmålet” mot Siem “kun munnet ut i en bot”. [...] Selv om Siem forsøker å skape et inntrykk av at vi har skrevet at han har drevet menneskehandel, er dette ikke tilfelle.» Kapital mener klager tolker verste mening inn i noe vi ikke har skrevet. (Jf. norsk rettspraksis om at man ikke skal legge en isolert bedømmelse av de omstridte utsagn til grunn, men at disse må sees i sammenheng med øvrige og tilknyttede uttalelser og oppslag i for eksempel en avisreportasje). Kapital skriver: «Sett i sammenheng med øvrige og tilknyttede uttalelser, er det ingen tvil om at Siem ikke er bøtelagt eller dømt for menneskehandel.» Videre: «Siem har fått godt med plass til å utøve sin tilsvarsrett i saken, og vi har latt ham komme godt til orde med kritikk av Arbeidstilsynets arbeid.»

Det er fortsatt ikke korrekt, skriver Kapital, at politiet nær to måneder før oppslaget ble publisert hadde avsluttet etterforskningen: «Faktum var altså at det lokale politidistriktet ikke hadde henlagt saken, at Arbeidstilsynet var uenig i det lokale politiets konklusjon og påpekte svakheter ved politiets arbeid, og at Arbeidstilsynet vurderte å anke saken inn for statsadvokaten, som har myndighet til å iverksette videre etterforskning og ev. påtale. [...] Når dette er sagt, vil vi på generelt grunnlag tilføye at det ikke kan være slik at pressen må unnlate å skrive om en sak selv om politiet eventuelt har henlagt den eller på annen måte avsluttet den.»

Kapital anfører at Arbeidstilsynet har opplyst at de fortsatt står inne for politianmeldelsen og alt de har varslet om, og skriver: «Arbeidstilsynet opplyser videre overfor Kapital at striden med Siem nå ligger hos Arbeidsdepartementet, og at dette er en sak som har krevd ualmennlig mye ressurser. Den har i ettertid dessuten vært gjenstand for omfattende gjennomgang av både Arbeidsdepartementet og Regjeringsadvokaten, fordi Siem har engasjert advokater og truet både saksbehandler og Arbeidstilsynet med søksmål. Etter omfattende gjennomgang av alle saksdokumenter og detaljer i saken, har departementet og Regjeringsadvokaten konkludert med at det ikke er grunnlag for å rette kritikk mot tilsynet i saken. Dette står i sterk kontrast til Siems anførsler om at saken nærmest er en ikke-sak som er blåst opp i Kapital.»

Sekretariatet mottok, etter tilsvarsrunden var avsluttet, ytterligere en kommentar fra klager:

Klager har bedt om innsyn i Arbeidstilsynets kontakt med Kapital. Dette fordi Kapital i siste tilsvare skrev at bladet nylig hadde vært i kontakt med Arbeidstilsynet, som ifølge Kapital hadde uttalt at tilsynet ikke har trukket noen av sine anførsler i saken. Klageren viser til et vedlagt internt notat fra Arbeidstilsynet, og skriver: «Det fremgår av vedlagt interne notat at Arbeidstilsynet har informert Kapital om at tilsynssaken "nå var avsluttet", og at anmeldelsen knyttet til "mistanke om menneskehandel", "sluttet med anmeldelsen. At dette ikke var noe vi fulgte videre opp". Kapitals uttalelse fremstår således som misvisende.»

Videre mener klager at Kapitals omtale av Arbeidstilsynets anmeldelse som klar og gjennomtenkt med en klar konklusjon, ikke harmonerer med Arbeidstilsynets generelle uttalelse i et brev til klager. Klager siterer fra brevet: «"For å være sikker på at politiet får kjennskap til mistanke om slike forhold, er det ikke uvanlig at det inngis en tidlig anmeldelse. Arbeidstilsynet ønsker å presisere at slike anmeldelser kun er en anmodning om at politiet utreder saken nærmere."»(se vedlegg).

Kapital mener notatet fra Arbeidstilsynet *ikke* beviser at Arbeidstilsynet har trukket sine anførsler i saken, og skriver: «I notatet skriver blant annet Arbeidstilsynet selv indirekte at de ikke har trukket noen av sine anførsler i saken (at det ikke har "praksis for å trekke tilbake anmeldelse"), at det har tatt tid å få lukket påleggene og at Siem via advokat hadde "innsigelser mot Arbeidstilsynets saksbehandling og at dette ble håndtert videre av direktoratet for Arbeidstilsynet og regjeringsadvokaten". Videre skriver tilsynet at de opplyste Kapital om at "tilsynssaken hadde gått sin gang som en ordinær tilsynssak og at saken nå var avsluttet". Alle med en viss kjennskap til slike tilsynssaker, vet at det faktisk at Arbeidstilsynet nå har lukket tilsynssaken, ikke betyr at det går tilbake på det de tidligere har anført, eller at Siems virksomhet drives upåklagelig. Det betyr snarere at virksomheten til slutt, etter gjentatte varsler om pålegg og tvangsmulker, klarte å fremskaffe den dokumentasjonen tilsynet har etterspurt.»

Det vises nok en gang til Siem trusler om søksmål mot Arbeidstilsynet og til Regjeringsadvokatens konklusjon om at det ikke er grunnlag for å rette kritikk mot tilsynet i saken. Kapital minner utvalget om at tilsynssaken ble lukket fordi store deler av informasjonen tilsynet etterspurte, først kom på bordet etter at Kapital omtalte saken. Slik Kapital ser det, ville det vært en presseetisk unnlattelsessynd å ikke omtale en slik anmeldelse fra Arbeidstilsynet. Kapital viser også til Økologisk gårdsdrifts dårlige økonomi og advarsel fra revisor. Til tross for dette, skriver Kapital, valgte Siem å utbetale penger til den tidligere ansatte som truet med søksmål. Det vises til at dette ble utbetalt i etterkant av artikkelen.

Kapital skriver til slutt at de har brukt sin rett til å informere om det som skjer i samfunnet og avdekket kritikkverdige forhold. Bladet har ivarettatt oppgaven med å beskytte enkeltmennesker og grupper mot overgrep eller forsømmelser fra private foretak. Videre hevder bladet at det har holdt seg til faktum, har full faktisk dekning for påstandene, og har gitt Siem mulighet til å kommentere alle påstander og beskyldninger.